

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5Csp/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124204407
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:6124204407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou, žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému A. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. X, D., právne zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Malcho, s.r.o., so sídlom Stankovany 549, IČO: 55 962 165, o zaplatenie 2.999,99 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 3. 1. 2024, sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia peňažnej sumy 2.999,99 €, úroku v sume 390,04 €, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2.999,99 € od 15. 11. 2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vo svojej žalobe uviedol, že žalobca je obchodná spoločnosť založená v Slovenskej republike. Žalovaný je fyzická osoba – spotrebiteľ. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 25. 9. 2020 úverovú zmluvu č. 7009104051, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., ktoré obsahujú Sadzobník poplatkov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 3.000 € zo strany žalobcu žalovanému, tento úver žalovaný čerpal prostredníctvom úverovej karty. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný uver jedinou splátkou (v tomto odseku žalobca zhrnul hospodársku kauzu tzv. otvoreného zmluvného vzťahu). Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade so zmluvou a zmluvnými podmienkami. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy obchodných podmienok s názvom ukončenie zmluvy dňa 30. 10. 2023 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca

okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 9,5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba E. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 15. 11. 2023 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo dňa 23. 11. 2023 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 6.459,74 € a žalobcovi uhradil čiastku 5.081,78 €. Žalovaná suma 3.390,03 € pozostáva zo súčtu: Istina vo výške 2.999,99 €, táto suma predstavuje istinu 26. – 30. splátky vo výške 2.999,99 €, úrok vo výške 3,63 €, suma predstavuje úrok 26. – 30. splátky spolu vo výške 3,63 €, úrok za hotovostné transakcie vo výške 386,41 €.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15. 1. 2024 platobný rozkaz sp. zn. 14Up/22/2024, proti ktorému podal žalovaný v zákonom určenej lehote odpor. V odpore uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že poskytol na základe predloženej zmluvy o revolvingovom úvere žalovanému revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 3.000 €, z predloženej zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 2.000 €. Ak teda na základe predloženej zmluvy o úvere bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver s vyšším úverovým rámcom, ako je uvedený v zmluve, má to za následok neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Keďže predmetom úverového rámca bola suma vo výške 3.000 € a nie ako je uvedené v zmluve o úvere 2.000 €, zmluva obsahuje nesprávne obligatórne náležitosti, ktoré sa vzťahujú na výšku úverového rámca 2.000 € a nie 3.000 €. Zmluva o úvere neobsahuje zároveň všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 4. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018. Taktiež žalobca sa odvolával na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdil, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. V zmysle § 132 CSP: „V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ V zmysle § 216 ods. 1 CSP: „Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.“ S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia je žaloba nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalovaný si v prípade úspechu v spore uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalobca po podaní odporu proti platobnému rozkazu navrhol v konaní pokračovať, v súlade so zákonným ustanovením § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov. Okresný súd Banská Bystrica dňa 1. 3. 2024 postúpil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že z podnetu žalovaného došlo k uzatvoreniu dodatku k zmluve o zmene úverového rámca a pripojil v prílohe podania listinu – DODATOK zo dňa 19. 10. 2020 k úverovej zmluve s priradeným variabilným symbolom 7009104051 o zmene úverového rámca na sumu 3.000 €. K procesnej obrane žalovaného, že nebola overená bonita klienta uviedol, že v úvodných ustanoveniach úverovej zmluvy sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas sumu 5.081,78 €, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku. Žalobca predložil listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného a to interný dokument o posúdení bonity so správou zo Sociálnej poisťovne, úverová správa z registrov dlžníkov. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. K obrane žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje zároveň všetky predpoklady použité na výpočet RPMN uviedol, že predpoklady pre výpočet RPMN sú na strane 2. úverovej zmluvy v súlade s Prílohou č. II ZoSÚ. K tejto skutočnosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021. K obrane žalovaného, že žalobca nedodrжал zákonný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predložil listinu – „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 21. 9. 2023“, daná na poštovú prepravu dňa 25. 9. 2023 pod podacím číslom RF700486581SK. Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 30. 10. 2023 bola daná na poštovú prepravu dňa 31. 10. 2023 pod podacím číslom RG335031046SK. Strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve na strane č. 1 a pred samotným zosplatením budúcich splátok zo dňa bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že pri skúmaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalobca nezískal od žalovaného žiadne údaje o jeho nákladoch na stravu, bývanie a celkovo na živobytie. Z dôkazov, ktoré si zaobstaral žalobca si nemohol urobiť reálny obraz o tom, aká suma ostane žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie. Zároveň ak sa žalobca rozhodol navýšiť úverový rámec, aj pri podpísaní dodatku, ktorým došlo k navýšeniu úverového rámca mal posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Žalobca tvrdil, že právny predchodca pri posudzovaní výdavkov žalovanej vychádzal zo sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti. Z dôkazov predložených žalobcom však nevyplýva, že by žalobca zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovaného na živobytie (SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Uvedené svedčí o ignorovaní zákonnej povinnosti dodávateľa úverových produktov na finančnom trhu. Z § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ plynie, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho-ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Tento postup dodávateľa na úverovom trhu, ktorý používa paušálny údaj v podobe sumy životného minima, nakoniec neplynie ani z opatrenia F. z 14.11.2017. Z §2 ods.5 plynie cit. „Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“ Z uvedeného nepochybne neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima. Vzhľadom na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach sp. zn. C-565/12 z 27. 3. 2014, C-449/13 zo dňa 18. 12. 2014 a C-679/18 zo dňa 5. 3. 2020, na nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo a s poukazom na § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania

bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t. j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 ZoSÚ. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj výdavkov. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 9 uvádza, aké náležitosti musí obsahovať zmluva o úvere. Ak teda došlo k navýšeniu úverového rámca na 3.000 €, zo strany žalobcu museli byť zmenené aj obligatórne náležitosti, ktoré sa vzťahujú k úverovému rámcu vo výške 3.000 €. Keďže súčasťou spisu je zmluva na základe ktorej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 2.000 €, ale zo strany žalobcu bol poskytnutý úverový rámec vo výške 3.000 €, zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom vo výške 2.323,92 €, nesprávny údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 29,90 %, a hlavne nesprávny údaj o RPMN vo výške 34,40 %, ktorý je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže pri úverovom rámcu 3.000 € musia tieto obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. vychádzať z úverového rámca 3.000 € a nie z úverového rámca 2.000 €. Dodatkovo došlo len k zmene úverového rámca a mesačnej splátky, ale nie ostatných obligatórnych náležitostí revolvingového úveru. V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“ S poukazom na vyššie uvedené nezrovnalosti považuje žalovaný zmluvu o revolvingovom úvere za neplatný právny úkon. Vzhľadom na nesprávne obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahujúce sa k úverovému rámcu vo výške 2.000 € zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Preto žalovaný považuje zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú, prípadne za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluva o úvere neobsahuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia úveru, nakoľko podľa názoru žalovaného ustanovenie zmluvy o úvere v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“, nepredstavuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané

zmluvnými stranami a teda netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späť od doručenia žalobného návrhu, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. K týmto skutočnostiam poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.07.2022 sp. zn. 10CoCsp/46/2021. V danom prípade žalobca listom zo dňa 21. 9. 2023, ktorý možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, uvedený list bol podľa stránky Slovenskej pošty na sledovanie zásielok doručený dňa 25. 9. 2023. Dobrovoľná 15 dňová lehota na uhradenie omeškaných splátok začala plynúť dňa 26. 9. 2023 a uplynula 10. 10. 2023. Žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, teda splátky zročnej v mesiaci 20. 10. 2023, ale mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil 30. 10. 2023. S poukazom na uvedené je list zo dňa 21. 9. 2023, ako aj vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 30. 10. 2023 neplatný právny úkon a žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. K tejto skutočnosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2021. S poukazom § 132 CSP a § 216 ods. 1 CSP je žaloba nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatenú. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok.

6. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil podaním, doručeným súdu dňa 7. 5. 2024.

7. Žalovaný na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedol, že ho telefonicky kontaktovala spoločnosť Home Credit s tým, že mu môže poskytnúť úver. Komunikovali výlučne telefonicky. Mal pri tom dojem, že ani im nemusí nič dať. Cez telefonický rozhovor nadiktoval svoje osobné údaje a osobné pomery. Nič nemusel dokladovať. Peniaze mu prišli na účet. Tak isto mu prišla na účet ďalšia suma 1.000 €. Sám o to nežiadal. V podstate išlo o telemarketing spoločnosti Home Credit, ktorá poskytuje úvery a prehovorili ho, tak aj prehovorili iných ľudí a dajú im aj to, čo nechcú. Aj navýšenie úveru mu ponúkli cez telefón, ani sa ho nič nepýtali. Nepýtali sa už ani aký má príjem. Okrem tých údajov, ktoré sú zaznamenané v zmluve si nič iné u neho neoverovali, nepýtali sa, aké má ďalšie výdavky, či má nejaký úver. Či to už skúmali, to už nevedel. Nežiadali odo neho ani výpis z účtu za nejaké obdobie. Údaje o úvere sa mali nachádzať

v aplikácii, ktorú si mal stiahnuť, on ju však nepoužíval. Aplikáciu si stiahol, ale vôbec ju nepoužíval. Ani si neoveril, aké sú podmienky úveru. Účet, na ktorý mu boli poskytnuté peniaze je jeho osobný účet. V aplikácii sa nachádzali údaje o zmluve, nebolo mu to posielané inou formou, ani na email. Neoverovali si, či rodičia majú príjem, koľko ich žije v domácnosti, ani či spláca nejaké iné úvery.

8. Z listín, ktoré sú obsahom spisu súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25. 9. 2020, prostredníctvom prostriedkov diaľkovej (internetovej) komunikácie zmluvu na diaľku, a to úverovú zmluvu č. 7009104051. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru žalobcom žalovanému, s výškou úverového rámca 2.000 €. Účastníci zmluvy dohodli úver za nasledovných podmienok: ročná úroková sadzba 29,9 %, RPMN 34,34 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.323,92 €, frekvencia splátok 20. deň v mesiaci, výška minimálnej mesačnej splátky a výška minimálnej mesačnej splátky 2,85 % z výšky úverového rámca, t. j. 57 €. Predpoklady použité pre výpočet RPMN - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie 1 roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Uvedená suma je vypočítaná z dohodnutého úverového rámca. V časti označenej ako „Potvrdenie transakcie“ svojim podpisom zmluvy žiadate o čerpanie úveru vo výške 2.000 € z dojednaného úverového rámca prevodom na nižšie uvedený účet, výška prvého čerpania na účet klienta 2.000 €, číslo bankového účtu klienta v IBAN forme vo formáte G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V časti označenej „Klient“ je uvedené rodné číslo klienta, mobil, email, rodinný stav: slobodný, počet vyživovaných detí: 0, druh bývania: u rodičov, číslo občianskeho preukazu, dátum narodenia, trvalé bydlisko, adresa na doručovanie pošty, zdroj príjmu: zamestnanec, zamestnaný: od marca 2019, názov zamestnávateľa: TESCO STORES, a. s., čistý mesačný príjem/dôchodok: 930 €. V časti označenej „Poplatky a odmeny“ boli dojednané poplatky za výber z bankomatov 3 €, za informáciu o zostatku v bankomate 0,75 €, za vrátenie preplatku poštovým poukazom 2,19 €, za poistenie schopnosti splácať – balíček MAXIM+: 8,9 % z minimálnej splátky úveru. Strany dohodli balík poistenia MAXIM+. V časti označenej ako „Informácie o splácaní úveru“ bol dohodnutý termín platnosti mesačnej splátky vždy ku 20. dňu v mesiaci. V časti označenej ako „Dôsledky nesplácania úveru“ boli dohodnuté poplatky: za prvú upomienku 5 €, za druhú a ďalšiu upomienku 12 €, zmluvná pokuta za neuhradenie splátky 17 €. Táto sankcia sa účtuje iba jedenkrát počas trvania zmluvy, a to obvykle pri omeškaní dlhšom ako jeden kalendárny mesiac. V časti označenej ako „Zákonné informácie k vašej zmluve“ zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. V časti označenej ako „Zoznamujeme vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“ na základe zmluvy môžete po našom odsúhlasení čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom karty až do výšky úverového rámca. Úverový rámec je maximálna možná výška úveru, ktorú môžete čerpať. Úverový rámec je možné v priebehu trvania zmluvy zvýšiť. Môžeme vám zaslať písomný návrh novej výšky úverového rámca s tým, že jej horný limit je maximálne 15.000 €. Návrh vám môžeme zaslať aj elektronickými prostriedkami. Novú výšku úverového rámca nám musíte písomne odsúhlasiť. Úverový rámec je možné v priebehu trvania zmluvy aj znížiť, a to v súlade s podmienkami uvedenými v úverových podmienkach. Od okamihu zmeny úverového rámca sa súčasne mení výška splátky, a to na čiastku vo výške vyššie dohodnutej percentuálnej časti z novej výšky úverového rámca. Za splnenia dohodnutých podmienok, najmä v prípade porušenia vašich zmluvných povinností, nám musí byť celý čerpaný úver na požiadanie splatený, tzv. zosplatenie úveru. Podľa Hlavy 3 § 9 VOP účastníci zmluvy dohodli, že od okamžiku zmeny úverového rámca podľa § 7 a 8 tejto Hlavy sa súčasne mení výška splátky, a to na čiastku vo výške v zmluve dohodnutej percentuálnej časti z novej výšky úverového rámca. Novú výšku splátky sa dlžník zaviazal hradíť od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo ku zmene úverového rámca.

10. Dňa 19. 10. 2020 uzatvorili žalobca a žalovaný Dodatok k úverovej zmluve č. 7009104051. V uvedenom dodatku strany dojednali zmenu výšky kreditného limitu (úverového rámca) na sumu 3.000 € a výšku mesačnej splátky 85,50 €.

11. Zo správy žalobcu označenej ako „Posúdenie schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver“ vyplýva, že boli vykonané overenia v registroch Sociálnej poisťovne, MVSR, NRKI ku dňu 14. 9. 2020 a ku dňu 25. 9. 2020. V správe je uvedené: verifikácia klienta – hovor neprebehol, nebol schvaľovacou stratégiou vyžadovaný, verifikácia zamestnávateľa – hovor prebehol, nebol schvaľovacou stratégiou vyžadovaný, dokumentácia – klient nedokladal dokumenty k posúdeniu, výpočet MLS – výpočet prebehol s výsledkom umožňujúcim klientovi poskytnúť úver so splátkou 57 €. MLS klienta: – príjem klienta zo žiadosti 930 €, - životné minimum žiadateľa mínus 214,83 €, splátky iným spoločnostiam z Nrki vrátane HC úverov mínus

339 €, Vankúš mínus 287 €, Výška splátky schváleného úveru mínus 57 €, zostávajúci MLS klienta suma 32,17 €.

12. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad žalovaný čerpal celkovo čiastku 6.459,74 €, a to dňa 25. 9. 2020 vo výške 2.000 € prevodom na účet, dňa 19. 10. 2020 vo výške 985,13 € prevodom na účet, dňa 25. 8. 2021 vo výške 500 € prevodom na účet, dňa 2. 9. 2021 vo výške 500 € prevodom na účet, dňa 24. 9. 2021 vo výške 1.000 € prevodom na účet, dňa 20. 10. 2021 vo výške 565 € prevodom na účet, dňa 23. 12. 2021 vo výške 500 € prevodom na účet, dňa 27. 1. 2022 vo výške 176,95 € prevodom na účet, čerpanie 31. 10. 2022 suma 138 € prevodom na účet, dňa 21. 3. 2023 vo výške 12,37 € platba kartou, dňa 22. 3. 2023, dňa 22. 3. 2023 vo výške 30 € platba kartou, dňa 25. 3. 2023 vo výške 6,15 € platba kartou, dňa 26. 6. 2023 vo výške 66,84 € prevodom na účet. Žalovaný uhradil celkovo čiastku 5.081,78 €, ktoré boli započítané na istinu 3.459,75 €, na úrok za hotovostné transakcie 1.501,40 €, úrok za poisťné 0,18 €, úrok 102,35 €, poisťenie Bill protection 18,10 €. Žalovaný uhradil platbu dňa 19. 10. 2020 v sume 57 €, dňa 18. 11. 2020 v sume 87,55 €, dňa 26. 11. 2020 v sume 3.002,78 €, dňa 21. 9. 2021 v sume 90 €, dňa 21. 10. 2021 v sume 90 €, dňa 22. 11. 2021 v sume 90 €, dňa 10. 12. 2021 v sume 10 €, dňa 22. 12. 2021 v sume 76 €, dňa 14. 1. 2022 v sume 85,50 €, dňa 22. 2. 2022 v sume 85,50 €, dňa 3. 3. 2022 v sume 90 €, dňa 14. 4. 2022 v sume 90 €, dňa 16. 5. 2022 v sume 90 €, dňa 16. 6. 2022 v sume 90 €, dňa 17. 7. 2022 v sume 90 €, dňa 22. 8. 2022 v sume 90 €, dňa 20. 9. 2022 v sume 90 €, dňa 24. 10. 2022 v sume 85,50 €, dňa 22. 11. 2022 v sume 85,50 €, dňa 30. 12. 2022 vo výške 90,50 €, dňa 23. 1. 2023 vo výške 83,56 €, dňa 21. 2. 2022 vo výške 85,50 €, dňa 21. 3. 2023 vo výške 85,50 €, dňa 25. 4. 2023 vo výške 87,50 €, dňa 22. 5. 2023 vo výške 85,50 €, dňa 22. 6. 2023 vo výške 86,50 €.

13. Dňa 21. 9. 2023 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 256,50 €. Dlžná čiastka pozostávala z nezaplatených úrokov vo výške 213,40 €, zmluvnej pokuty vo výške 29 €, istiny vo výške 14,10 €. Súčasne ho poučil, že v prípade nezaplatenia splátok do 15 dní od doručenia výzvy bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru. Uvedená výzva bola daná na poštovú prepravu podacím hárkom EPH 345260851.

14. Listom zo dňa 30. 10. 2023 vyzval žalobca žalovaného k splateniu celého úveru vo výške 3.443,03 € najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Výzva bola daná na poštovú prepravu podacím hárkom EPH 350185288.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 25. 9. 2020 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

23. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

26. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

27. Žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok z titulu poskytnutého revolvingového úveru, t. j. možnosti čerpania finančných prostriedkov až do výšky dojednaného úverového rámca prostredníctvom karty. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25. 9. 2020 úverovú zmluvu č. 7009104051, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Zmluva bola uzatvorená elektronicky, formou zmluvy na diaľku v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal ako fyzická osoba, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve. Žalovaný uzavretie zmluvy elektronicky nerozporoval. Nesporné teda bolo zachovanie písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže pri jej uzatváraní bolo umožnené zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Medzi stranami nebolo sporné

uzavretie uvedenej zmluvy, výška žalovaným vykonaných čerpaní peňažných prostriedkov, t. j. suma poskytnutého úveru, ani výška žalovaným vykonaných úhrad.

28. Revolvingový úver je špecifický druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Veriteľ poskytne klientovi úverový rámec a umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Ak klient čerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

29. V prejednávanom spore bolo nesporné, že žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške 6.459,74 €. Strany pôvodne dojednali úverový rámec 2.000 €, ktorý bol navýšený na základe dodatku k zmluve na sumu 3.000 €. Uzatvorenie dodatku prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie žalovaný taktiež nerozporoval.

30. Žalovaný v spore namietal porušenie povinnosti žalobcu, v zmysle § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, skúmať jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver pred uzatvorením zmluvy o úvere, ako aj pred uzatvorením dodatku k zmluve, ktorým bol navýšený úverový rámec. Žalovaný tiež namietal dodržanie zákonného postupu žalobcom podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, existenciu platného dojednania práva žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a nesprávne dojednanú obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dojednanie o RPMN, ktoré považoval za dojednané v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 CoCsp/47/2023 zo dňa 27. 2. 2024: „Účelom ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ ukládajúcim veriteľom povinnosť v predzmluvnom vzťahu so spotrebiteľom skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je zabrániť v poskytovaní úverov spotrebiteľom ako slabšej zmluvnej strane, ktorých finančné možnosti neumožňujú splácanie úveru. Veriteľ, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver je povinný vynaložiť aktívne úsilie, posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak získaných vlastnou činnosťou, napr. z bankového/nebankového registra, dopytom na Sociálnu poisťovňu. Toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľom správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne z pohľadu návratnosti úveru a z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov (účelom citovaného ustanovenia je tak ochrániť spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy a vyrovnať tak faktickú nerovnováhu vznikajúcu v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom). Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je aj povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (NS ČR sp. zn. 33Cdo 2178/2018). V zmysle rozsudku NSS ČR zo dňa 1.4.2015 č.j. 1As 30/2015-39 súčasťou odbornej starostlivosti poskytovateľa úveru je i taká obozretnosť, ktorá ho vedie k nespoľiehaniu sa len na údaje tvrdené žiadateľom o úver, ale i k prevereniu (požiadavky na doloženie) týchto tvrdení (napr. potvrdením o zamestnaní a príjme, doložením výplatných pásov, doložením výpisu z účtu žiadateľa a podobne)“.

32. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11CoCsp/39/2022: „Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalovaného ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu

zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd zastáva názor, že príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby právny predchodca žalobcu skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej, potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa.“

33. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj pred uzatvorením dodatku k tejto zmluve, ktorým bol navýšený úverový rámec a výška mesačnej splátky, nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného, ako dlžníka splácať úver. Žalobca tvrdil, že pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. pred dňom 25. 9. 2020 pri posudzovaní tejto schopnosti vychádzal z údajov, ktoré si vyžiadal od žalovaného, ďalej z interného dokumentu o posúdení bonity, zo správy Sociálnej poisťovne a zo správy z registrov dlžníkov. Z výsluchu žalovaného mal súd preukázané, že žalobca od žalovaného nevyžadoval zaslanie akéhokoľvek dokladu preukazujúceho jeho príjmy a výdavky, ani doklady k príjmom a výdavkom spolu žijúcich osôb v spoločnej domácnosti. Tieto doklady nevyžadoval ani pri uzatvorení zmluvy, ani pri uzatvorení dodatku. Aj v internom dokumente žalobcu o posúdení schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver je uvedené, že klient nedokladal dokumenty k posudzovaniu. Žalobca nezisťoval výšku výdavkov žalovaného, hoci z údajov, ktoré poskytol ku uzatvoreniu zmluvy vyplývalo, že žalovaný žije u rodičov, žalobca nezisťoval, či rodičia sú ešte zárobkovo činní, resp. či sú dôchodcovia, aké majú výdavky na domácnosť, ako sa na týchto výdavkoch podieľa žalovaný. Z registra úverov vyplývalo, že žalovaný má existujúce dva splátkové záväzky a jeden záväzok z kreditnej karty. Mesačné splátky má predpísané celkom vo výške 511 €. Dňa 27. 8. 2020 uzatvoril žalovaný zmluvu o spotrebnom úvere, dátum prvej splátky dojednaný dňa 14. 9. 2020 vo výške 324 € mesačne, počet splátok 96, suma zostávajúcich splátok 31.001 €. Dňa 24. 4. 2020 uzatvoril žalovaný zmluvu o spotrebnom úvere, výška mesačnej splátky 187 €, počet zostávajúcich splátok 92 €, suma zostávajúcich splátok 17.286 €. Dňa 9. 7. 2018 uzatvoril zmluvu o používaní kreditnej karty, suma zostávajúcich splátok 33, úverový rámec 500 €, zostatok istiny 29 €. Z uvedenej správy tiež vyplývalo, že žalovanému boli odmietnuté dve žiadosti o poskytnutie kreditnej karty zo dňa 14. 9. 2020 s výškou úverového rámca 500 € a poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 23. 9. 2020 s výškou úverového rámca 1.400 €. Tvrdenie žalobcu, že schopnosť splácať úver mal preukázanú aj tým, že žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas sumu 5.081,78 €, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku súd považuje za účelové. Podľa prehľadu čerpania splátok a úhrad k tomuto úverovému prípadu žalovaný túto čiastku 5.081,78 €, poukázal z titulu úhrady na tento úverový prípad, pričom tieto úhrady vykonal od 18. 10. 2020 do 22. 6. 2023. Ku dňu uzatvorenia zmluvy teda nevykonal úhradu 5.081,78 €. Zmluva bola uzatvorená dňa 25. 9. 2020, nasledujúci mesiac dňa 19. 10. 2020 bol uzatvorený dodatok o zvýšení úverového rámca. V období medzi 25. 9. 2020 a 19. 10. 2020 žalovaný vykonal úhradu len jednej splátky vo výške 57 €, preto uhradenie sumy 5.081,78 € po uzatvorení zmluvy nemohlo v čase uzatvorenia zmluvy preukazovať

schopnosť žalovaného splácať úver. Medzi stranami bolo sporné, na čí podnet došlo k navýšeniu úverového rámca Dodatkom k zmluve o spotrebiteľskom úvere, avšak samotné uzatvorenie Dodatku v písomnej forme na diaľku medzi stranami sporné nebolo. Žalobca nijakým spôsobom netvrdil, ani nepreukázal, že pred uzatvorením dodatku, ktorým bolo dojednané navýšenie úveru opätovne skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, hoci išlo o navýšenie vo výške 1/2-ice pôvodného úverového rámca. Žalobca si nezabezpečil dostatok údajov o príjmoch a výdavkoch žalovaného na získanie objektívneho obrazu o jeho finančnej situácii, nezisťoval skutočné mesačné výdavky žalovaného, ktoré sú základnými údajmi pre posúdenie schopnosti splácania úveru. Nemal žiadnym spôsobom preukázané mesačné výdavky žalovaného, tieto nie sú obsiahnuté ani v žiadosti žalovaného o úver. V žiadosti tiež nie je uvedené, v akej nehnuteľnosti žalovaný býva (či býva v byte, respektíve v rodinnom dome, či v nájme, či v osobnom vlastníctve). V žiadosti je len údaj „býva u rodičov“. V danom prípade veriteľ nezisťoval akékoľvek základné pravidelné výdavky žalovaného. Iba zistenie z verejných databáz, príjem zo Sociálnej poisťovne, a že žalovaný spotrebiteľ bol úverovo zaťažený, bez akéhokoľvek požadovaného dokladu od dlžníka, je za účelom zisťovania výdavkov spotrebiteľa absolútne nedostatočné. Zároveň veriteľ nedostatočne vyhodnotil aj okolnosť, že pred uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere, žalovaný požiadal v mesiaci september 2020 (žiadosti zo dňa 14. 9. 2020 a 23. 9. 2020) o dva spotrebiteľské úvery s nižším úverovým rámcom (1.400 € a 500 €) a tieto boli žalovanému odmietnuté. Žalobca tak pri uzatvorení zmluvy, ako aj pri uzatvorení dodatku hrubo porušil ustanovenie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto mu nevzniklo právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol. Keďže žalobca skutkovo uplatnil nárok z predčasne zosplateného úveru, súd nemohol priznať žalobcovi nárok na zaplatenie jednotlivých už splatných splátok úveru, nakoľko by prekročil rámec vymedzený žalobou. Keďže žalobca hrubo porušil svoje povinnosti v zmysle vyššie citového zákonného ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd sa v súlade so zásadou hospodárnosti konania bližšie nezaoberal namietaným dodržaním zákonného postupu podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. K namietanému údaju o nesprávnej výške RPMN súd uvádza, že zmluva o úvere neobsahovala správny údaj o výške RPMN. Výpočet RPMN vychádzal z predpokladu čerpania celej výšky úveru okamžite a bezhotovostne v plnej výške a splatenia úveru v 12 mesačných splátkach. Vzhľadom na výšku úverového rámca 2.000 € pri dojednaných splátkach 57 € by bolo splatených 684 €, pričom celková čiastka, ktorá mala byť zaplatená žalovaným predstavovala sumu 2.323,92 €.

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalovaný bol v spore úspešný, preto mu vznikol voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach. (§ 357 písm. a/ Civilného sporového poriadku).

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.